

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Ing. D. B.**

proti

žalovanému: **Ministr práce a sociálních věcí**

se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. listopadu 2021, č. j. MPSV-2021/160284-513/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021 č. j. MPSV-2021/160284-513/3 zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. 4. 2019 č. j. MPSV-2019/68959-918, kterým Ministerstvo práce a sociálních věcí zamítlo žádost žalobce o obnovu řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2016 č. j. MPSV-216/80208-918, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky- krajské pobočky v Hradci Králové (dále jen „Úřad práce“) ze dne

22. 2. 2016 č. j. 3781/2016/DKL, o nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi - mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v úvodu žaloby uvedl důvody, které ho vedly k podání žádosti o obnovu řízení ve věci Úřadem práce odmítnuté žádosti žalobce o poskytnutí dávky mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje představujícího úhradu na zhotovení dioptrických brýlí. Žalobce dále uvedl, že Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 5. 4. 2019 č. j. MPSV-2019/68959-918 (dále jen „rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019“) zamítlo jeho žádost o obnovu řízení, přičemž se nevypořádalo s námitkami a argumentací žalobce, a proto podal žalobce dne 23. 4. 2019 proti tomuto rozhodnutí rozklad.
3. Žalobce považuje poučení v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 za vadné, zavádějící a klamavé, v důsledku čehož podal rozklad u nesprávného orgánu. Žalobce poukazuje na skutečnost, že na adrese Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové se nachází více správních orgánů. Dle žalobce bylo běžnou praxí, že podatelé činili svá podání na podatelně nacházející se vpravo od hlavního vchodu budovy, která byla označena jen jako „podatelna“ bez bližšího označení. Zaměstnanci na recepci hlavní budovy i zaměstnankyně podatelny svorně tvrdili, že všechna podání, i ta pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, se podávají na danou podatelnu. V poučení rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 není uvedeno nic o tom, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nemá na adrese Wonkova 1142 podatelnu. Pracovnice podatelny zaznamenala do knihy podání rozklad jako „odvolání“ (ve skutečnosti je toto podání označeno jako „rozklad“) a přiřadila podání podací číslo Úřadu práce.
4. Další závažnou skutečností je dle žalobce fakt, že dole na první stránce rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 je uvedena adresa Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové, přičemž na „méně důležitých“ dokumentech, jako jsou doručovací adresa pro administrativní pomůcky či na titulní stránce spisu, je uvedena adresa kompletní, tj. Wonkova 1142/3, 500 02 Hradec Králové, která přesně popisuje místo, kam měl být rozklad doručen, tj. do specifické části budovy odlišné od podatelny nacházející se v hlavní budově. Ministerstvo práce a sociálních věcí uvádí adresu, která není kompletní a s přihlédnutím ke specifikům správní budovy je zavádějící, ba dokonce klamavá.
5. Dále žalobce namítá nepřiměřeně dlouhé a účelové zadržení podání rozkladu po dobu 21 dní vedoucí právního oddělení Úřadu práce s úmyslem, aby toto podání bylo Ministerstvu práce a sociálních věcí postoupeno až po nabytí právní moci rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019. Souběžně dle žalobce došlo k porušení § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když v případě podání žádosti o obnovu řízení i v případě podání rozkladu proti nepovolení obnovy řízení Úřad práce neinformoval žalobce o postoupení jeho podání k Ministerstvu práce a sociálních věcí.
6. Žalobce se ohrazuje proti vydanému rozhodnutí o rozkladu ze dne 9. 11. 2021 č. j. MPSV-2021/160284-513/3 (dále jen rozhodnutí o rozkladu ze dne 9. 11. 2021“), ve kterém žalovaný zamítl rozklad pro jeho opožděnost. Dle žalobce byl řádně označený rozklad podán včas (byť pod vlivem vadného a zavádějícího poučení u nesprávného správního orgánu). Žalobce odmítá nést důsledky nesprávného úředního postupu

spočívajícího ve výše uvedených žalobních bodech. Žalobce tvrdí, že dle vyjádření Krajského soudu v Hradci Králové¹ neexistovala překážka, která by zabránila Úřadu práce postoupit podání rozkladu žalovanému ve stanovené lhůtě. Žalobce má za to, že je nutné pohlížet na jeho podání rozkladu jako na včasné, nikoli jako na opožděné.

7. Žalobce navrhuje, aby krajský soud rozhodnutí o rozkladu ze dne 9. 11. 2021 zrušil a věc vrátil žalovanému k novému pojednání.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v úvodu svého vyjádření stručně shrnuje dosavadní průběh správního řízení, ve kterém mimo jiné uvedl, že mimořádná okamžitá pomoc na nákup nových dioptrických brýlí nebyla žalobci přiznána, neboť brýle bylo možno v základním standardu uhradit ze zdravotního pojištění.
9. Žalovaný uvádí, že žalobce podal rozklad u Úřadu práce, tj. nižšího správního orgánu, a rovněž nejsou známy vážné důvody, pro které nemohl žalobce podání učinit u místně a věcně příslušného úřadu. Dle žalovaného tak nelze uplatnit ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.
10. Dále žalovaný uvádí, že v případě žalobce nebylo možno využít ani prodloužení lhůt k podání odvolání z důvodu nedostatečného poučení ve smyslu § 83 odst. 2 správního řádu, neboť žalobce byl řádně poučen o lhůtě i orgánu, u kterého je třeba rozklad podat. Na případ žalobce nedopadá ani prodloužení lhůty pro podání rozkladu v případě neoznámení rozhodnutí ve smyslu § 84 odst. 1 správního řádu, neboť rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 mu bylo řádně doručeno dne 9. 4. 2019.
11. Žalovaný souhlasí s tvrzením žalobce, že Úřad práce rozklad bezodkladně nepostoupil, neboť postoupení po třech týdnech není bezodkladným předáním. Současně však dodává, že žalobce podal rozklad předposlední den lhůty. K tomu, aby byl rozklad považován za včas podaný, musel by být Úřadem práce postoupen nejpozději následující kalendářní den. Dle žalovaného však takové předání nelze zaručit, jinými slovy, pokud by byl rozklad postoupen příslušnému úřadu po dvou dnech, jednalo by se stále o bezodkladné postoupení, a přesto by šlo o podání opožděné.
12. K námitce žalobce ohledně podatelny žalovaný uvádí, že pracoviště Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové je detašovaným pracovištěm žalovaného, které vlastní podatelnu nemá. Žalovaný má podatelnu pro přijímání listinných podání na adrese Na Poříčí 1/376, 128 01 Praha. Královehradecké pracoviště má zřízenou datovou schránku a elektronickou podatelnu, nikoliv však podatelnu pro osobní přijímání listinných podání. Prostřednictvím poštovní přepravy lze podání zaslat na adresu detašovaného pracoviště Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové, není nutné specifikovat číslo popisné lomítkem a číslem 3.
13. Žalobce má za to, že nemohl jinak, než že rozklad žalobce zamítne pro opožděnost, neboť nebylo možno využít žádný z institutů, který správní řád zná pro prodloužení lhůty.
14. Žalovaný dále uvádí, že ve všech případech, kdy je opravný prostředek podán opožděně, přezkoumává ho jako podnět k přezkumnému řízení. Tak tomu bylo i v případě žalobce,

¹ pozn. krajského soudu: rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2021 č. j. 31 A 4/2020 - 126

kdy rozkladová komise Ministerstva práce a sociálních věcí přezkoumala rozklad žalobce také jako podnět k přezkumnému řízení. Komise však neshledala, že by o povolení obnovy bylo rozhodováno v rozporu se zákonem, z tohoto důvodu nezažádala přezkumné řízení a žalobce o této skutečnosti uvědomila dopisem ze dne 22. 7. 2018 č. j. MPSV-2019/100667-513/2.

15. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

16. Žalobce uvádí, že pravdivost tvrzení žalovaného, že brýle bylo možno v základním standardu uhradit ze zdravotního pojištění, žalovaný převzal od optiky Hrubá, nebyla nikdy prokázána a toto tvrzení není podloženo příslušnou cenovou nabídkou zmíněné optiky.
17. Žalovaný dle žalobce nepravdivě uvedl, že nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení dle § 100 odst. 1 a 2 správního řádu. Žalobce tvrdí, že se provedené důkazy v řízení o mimořádném opravném prostředku ukázaly být nepravdivými. Z tohoto důvodu využil žalobce svého práva podat rozklad proti rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019.
18. Žalobce dále uvádí, že z vyjádření žalovaného lze dovodit vadnost poučení Ministerstva práce a sociálních věcí, kdy až nyní před krajským soudem cítí žalovaný potřebu vysvětlovat/poučovat soud o tom, jakým způsobem je organizováno pracoviště Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalobce poukazuje na skutečnost, že informace uvedené ve vyjádření žalovaného ohledně poučení nejsou v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 uvedeny. Dále žalobce tvrdí, že podatelna, která se nacházela na adrese Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové, nebyla označena jako podatelna Úřadu práce (doloženo žalobcem fotografií místa podatelny v rámci podané žaloby), ale pouze neutrálně jako „podatelna“. Dle žalobce tak právě pro tento případ, kdy podatelé nejsou ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí řádně poučení o specifikách místa podání, je velký rozdíl v tom, zda adresa zní Wonkova 1142/3 nebo Wonkova 1142. Žalobce tak postupoval v souladu s poučením, které vykazuje zásadní nedostatky a vady.
19. Žalovaný se dle žalobce nevypořádal s faktem, proč Úřad práce na adrese Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové při postupování podání k místně příslušnému orgánu neinformuje podatele o postoupení jeho podání, tak jak mu přikazuje zákon.
20. Žalovaný též dle žalobce nevysvětlil, proč bylo podání rozkladu úmyslně zadržováno u vedoucího právního oddělení Úřadu práce po dobu 3 týdnů, což by mohlo naznačovat, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí snaží obcházet § 12 správního řádu.

V. Ústní jednání

21. Během soudního jednání konaného dne 16. 11. 2022 žalobce ani žalovaný nevznesli námitku podjatosti vůči žádnému z členů senátu, který v dané věci rozhodoval. Žalobce se vyjádřil k usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2022 č. j. Nao 53/2022-71, ve kterém Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce žalobce ze dne 28. 2. 2022 k podjatosti soudkyně krajského soudu JUDr. Ivony Šubrtové tak, že JUDr. Ivona Šubrtová není vyloučena z projednávání a rozhodování v dané věci. Žalobce považuje předmětné usnesení za nezákonné. Své vyjádření předložil soudu i v listinné podobě a bylo tak založeno v soudním spise na č. l. 84.

22. Žalobce odkázal na svá písemná podání a opětovně uvedl některé okolnosti projednávané věci, které považoval za zásadní pro její posouzení.
23. Pověřený zástupce žalovaného odkázal na písemné vyjádření k žalobě a nad jeho rámce sdělil, že podání rozkladu u nepříslušného Úřadu práce bylo seznatelné z podacího razítka, který Úřad práce na podatelně vyznačil a dále že adresa podatelny Ministerstva práce a sociálních věcí je veřejně známá informace, kterou Ministerstvo práce a sociálních věcí zveřejňuje na svých internetových stránkách a není chybou, že ji neuvádí v každém rozhodnutí a každém poučení.
24. Krajský soud následně provedl stručnou rekapitulaci procesního průběhu správního řízení. Sporné jsou mezi účastníky otázky, zda poučení v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 bylo správné a úplné, zda byl rozklad úmyslně zadržen Úřadem práce a zda byl rozklad podán v zákonem stanovené lhůtě pro podání rozkladu.
25. Žalobce ani žalovaný nenavrhli provedení žádných důkazů.
26. Žalobce následně zdůraznil, že rozhodnutí o rozkladu ze dne 9. 11. 2021 bylo vydáno až na nátlak veřejného ochránce práv a soudního vymahatele a k poučení v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 uvedl, že trvá na tom, že dané poučení není dostatečné.
27. Zástupce žalovaného souhlasil s tím, že rozhodování bylo opožděné (z personálních důvodů na straně Ministerstva práce a sociálních věcí), avšak dodal, že tato skutečnost nehrála roli při rozhodování v dané věci.
28. V závěrečném návrhu žalobce uvedl, že trvá na tom, že jeho podání bylo včasné, neboť poučení v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 byl chybné. Vzhledem ke specifikacím v administrativní budově, kde sídlí Úřad práce a správní orgán, kterému měl být rozklad doručen, lehce dochází k omylu podatelů, pokud činí fyzická podání. Dále žalobce znovu zdůraznil, že došlo k úmyslnému zadržení rozkladu, neboť podání bylo jasně identifikováno, bylo zde uvedeno, o jaké podání se jedná a komu je adresováno a neexistovala překážka, která by bránila postoupení podání tak, aby v zákonné lhůtě bylo dodáno příslušnému správnímu orgánu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

29. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Žalobu shledal nedůvodnou.

A. Skutkový stav věci

30. Žalobce podal dne 21. 3. 2019 žádost o obnovu řízení ve věci rozhodnutí Úřadu práce o nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci, kterou Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 5. 4. 2019 zamítlo. Předmětné rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. 4. 2019. Posledním dnem lhůty pro podání rozkladu byl 24. 4. 2019.
31. Žalobce podal proti rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 rozklad osobně dne 23. 4. 2019 na podatelně nepříslušného Úřadu práce. Úřad práce předal rozklad žalovanému dne 14. 5. 2019. Žalovaný rozklad rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021 zamítl.

B. Právní závěry

32. Podle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
33. Podle § 68 odst. 5 správního řádu se v poučení uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.
34. Podle § 83 odst. 1 správního řádu je odvolací lhůta 15 denní. Dle odst. 2 citovaného ustanovení v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.
35. Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Dle odst. 6 citovaného ustanovení se v poučení uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

K námitce správnosti poučení v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019

36. V dané věci je mezi účastníky sporné, zda v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 bylo poučení o opravném prostředku úplné a správné. V poučení předmětného rozhodnutí je uvedeno: *„Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 správního řádu podat rozklad ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení prostřednictvím oddělení odvolání a správní agendy Královehradecký kraj, odboru odvolání a správních činností nepojistných dávek Ministerstva práce a sociálních věcí. O rozkladu rozhoduje ministryně práce a sociálních věcí. Rozklad nemá odkladný účinek.“*
37. Jak již uvedl krajský soud ve svém rozhodnutí ze dne 31. 5. 2021 č. j. 31 A 4/2020- 126, neztotožnil se s tvrzením žalobce o neúplném a nesprávném poučení v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019. Správní orgán postupoval zcela v souladu s § 86 odst. 1 správního řádu, pokud žalobce poučil, že rozklad má být podán Ministerstvu práce a sociálních věcí, odbor odvolání a správních činností nepojistných dávek, oddělení odvolání a správní agendy Královehradecký kraj. K námitce žalobce, že v poučení rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 není uvedeno, že žalovaný nemá na adrese Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové podatelnu pro přijímání listinných podání a dále že adresa uvedená na titulní stránce rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 je nekompletní, konkrétně, že zde není uvedeno číslo orientační, krajský soud dodává, že takové informace nejsou zákonem (§ 68 odst. 5 správního řádu) vyžadovány a současně správní orgán nemá zákonem danou povinnost mít zřízenou podatelnu pro osobní přijímání listinných podání. Žalobce mohl učinit podání v listinné podobě prostřednictvím držitele poštovní licence. V takovém případě je lhůta pro podání rozkladu dodržena, pokud je podání předáno držiteli poštovní licence do konce lhůty pro podání rozkladu (§ 40 odst. 1 písm. d) správního řádu).

K námitkám úmyslného zadržení podání rozkladu a zamítnutí rozkladu pro opožděnost

38. Pokud rozklad není podán u místně a věcně příslušného orgánu, je ten správní orgán, u něhož byl rozklad podán, povinen postupovat v souladu s § 12 správního řádu a bezodkladně takové podání usnesením postoupit příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomit podatele. V případě, kdy je rozklad doručen nepřislušnému

správnímu orgánu, může mít postoupený rozklad účinky včas podaného rozkladu jen tehdy, obdrží-li jej správní orgán, který rozhodnutí vydal, ve lhůtě pro podání rozkladu nebo je-li alespoň v této lhůtě odevzdán postupujícím orgánem poštovní přepravě (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 As 26/2009 – 67). Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.

39. V daném případě podal žalobce vzdor správnímu poučení obsaženému v rozhodnutí MPSV ze dne 5. 4. 2019 a v rozporu s § 86 odst. 1 správního řádu rozklad proti předmětnému rozhodnutí u nepříslušného Úřadu práce, přičemž tak učinil pouhý jeden den před koncem lhůty pro podání rozkladu. Je věcí účastníka správního řízení, zda učiní podání až v samém závěru lhůty pro podání rozkladu, účastník nicméně musí nést případné důsledky, které z načasování jím činěných procesních úkonů plynou (srov. – mutatis mutandis – např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2009, č. j. 8 Afs 31/2009 – 74, a rozsudek téhož soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 3 As 28/2014 – 41). Sine dubio tak byl rozklad podán u nepříslušného správního orgánu. Relevantní není skutečnost, že Úřad práce a oddělení odvolání a správní agendy Královehradecký kraj, odboru odvolání a správních činností nepojistných dávek Ministerstva práce a sociálních věcí, sídlí ve stejném objektu, neboť z tohoto faktu nelze dovozovat, že je možno úkony vůči oddělení odvolání a správní agendy Královehradecký kraj, odboru odvolání a správních činností nepojistných dávek Ministerstva práce a sociálních věcí, činit prostřednictvím podatelny Úřadu práce (taková konstrukce nemá oporu v zákoně).
40. Lhůtu pro postoupení, která je formulována jako „bezodkladně“, je třeba posuzovat ad hoc. Každé podání musí být nejprve zaevidováno, předáno oprávněné úřední osobě, která jej musí posoudit, zvážit další postup a teprve poté případně vyhotovit příslušné usnesení a předat jej k poštovní přepravě (§ 40 odst. 1 písm. d) správního řádu). Všechny výše vyjmenované úkony jsou navíc činěny v konkurenci s jinými správními úkony v jiných věcech vedených u daného správního orgánu, což objektivně prodlužuje předání rozkladu příslušnému správnímu orgánu. Dle komentářové literatury se obecně „bezodkladně rozumí nejdéle do týdne, potažmo 5 pracovních dnů“ (viz POTĚŠIL, L., HEJČ, D., RIGEL, F., MAREK, D.. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 86). Krajský soud tak souhlasí s tvrzením žalobce, že postoupení podání po třech týdnech od doručení není možné považovat za bezodkladné (s tímto tvrzením souhlasí i žalovaný) a personální poddimenzovanost nemůže být omluvitelným důvodem k takovému prodlení, neboť schopnost vyřizování vlastní agendy je pouze odpovědností účastníka řízení a přenášení personálních problémů nelze přenášet na žalobce. Nicméně významná je v dané věci skutečnost, že žalobce podal rozklad u nepříslušného správního orgánu až dne 23. 4. 2019, tedy pouhý jeden den před koncem lhůty pro podání rozkladu, a proto nebylo možné po Úřadu práce požadovat, aby rozklad ještě ve lhůtě pro podání rozkladu postoupil příslušnému správnímu orgánu. Současně nic přitom v projednávaném případě nenavzdává tomu, že by nepříslušný správní orgán úmyslně vyčkal na uplynutí lhůty k podání rozkladu.
41. Dle § 12 správního řádu má správní orgán povinnost vydat o postoupení podání usnesení a současně o postoupení podání příslušnému orgánu uvědomit toho, kdo podání učinil. Usnesení o postoupení podání součástí správního spisu není a ani ze správního spisu nevyplývá, že Úřad práce o postoupení podání uvědomil žalobce. Tato procesní

pochybení Úřadu práce však nezpůsobují bez dalšího prodloužení lhůty pro podání rozkladu.

42. Zásadní pro posouzení lhůty k podání rozkladu je tedy především to, že žalobce byl o místu a lhůtě k podání rozkladu rozhodnutím MPSV ze dne 5. 4. 2019 řádně poučen. Tím je eliminována možnost případného prodloužení lhůty pro podání rozkladu ve smyslu § 83 odst. 2 správního řádu. Reflektoval-li by žalobce poučení správního orgánu Ministerstva práce a sociálních věcí, jeho rozklad mohl být podán včas. Pokud žalobce i přes poskytnuté poučení podal rozklad u nepřislušného správního orgánu, vystavil sám sebe nebezpečí, že takové podání nemusí být příslušnému správnímu orgánu postoupeno ve lhůtě pro podání rozkladu (k tomu srov. shodně usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 392/02).
43. Bez významu je pak i tvrzení žalobce, že zaměstnanci na recepci hlavní budovy i zaměstnankyně podatelny tvrdili, že všechna podání, i ta pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, se podávají na podatelnu Úřadu práce a že podatelna Úřadu práce nebyla řádně označena, neboť v případě prokázání těchto tvrzení by mohly být tyto skutečnosti v krajním případě nanejvýš podkladem pro uplatňování náhrady škody podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, nikoliv však důvodem pro vytvoření právní fikce dodržení zákonem stanovené lhůty pro podání rozkladu.
44. Důvody, pro které bylo nutné rozklad žalobce zamítnout jako opožděný, je tak nutné v nyní projednávané věci spatřovat především na straně žalobce, nikoli na straně správních orgánů a lze tedy uzavřít, že žalovaný v souladu s § 92 odst. 1 větou první správního řádu správně rozklad žalobce jako opožděný zamítl.
45. K vyjádření žalobce ze dne 16. 11. 2022 týkajícího se usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2022 č. j. Nao 53/2022- 71 krajský soud poznamenává, že dané vyjádření vzal krajský soud v potaz, nicméně jak i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 4. 2022 uvedl, proti unesení nejsou opravné prostředky přípustné. Navíc dle žalobce podjatá soudkyně JUDr. Ivona Šubrtová není členkou senátu v projednávané věci a nepodílela se tak na jejím rozhodování.

VII. Závěr a náklady řízení

46. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
47. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. listopadu 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu